

สรุปผลการเสวนาประชาพิจารณ์
เรื่อง “ การวัดศักยภาพภาษาต่างประเทศที่ 2 ในระบบแอดมิชชั่น ปี 2553 ”
วันเสาร์ที่ 1 มีนาคม 2551
ณ ห้องกมลทิพย์ 1 โรงแรมสยามซิตี้ ถนนศรีอยุธยา กรุงเทพฯ ฯ

ผู้ทรงคุณวุฒิมาร่วมแสดงความคิดเห็น ดังนี้

1. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร. เจตนา นาควัชระ
ราชบัณฑิต ผู้เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน
2. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ
อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม นายกสภามหาวิทยาลัยนเรศวร
อาจารย์สอนภาษาฝรั่งเศส มหาวิทยาลัยศิลปากร
3. ศาสตราจารย์ ดร. ไพฑูรย์ สินดารัตน์
รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ อดีตนคคบคคคณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร
4. รองศาสตราจารย์ ดร. ประพิน มโนมัยพิบูลย์
นายกสมาคมครูภาษาจีน แห่งประเทศไทย
5. นายวินัย รอดจ่าย
รองเลขาธิการ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ
6. นายสิงห์ทอง ลาภพิเศษพันธุ์
ผู้อำนวยการกองเอเชียตะวันออก กระทรวงการต่างประเทศ
ผู้เชี่ยวชาญภาษาญี่ปุ่น

จำนวนผู้เข้าร่วมการเสวนาประชาพิจารณ์ 153 คน ประกอบด้วย คณาจารย์ผู้สอนภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ฝ่ายบริหารของโรงเรียนมัธยมศึกษา นิสิต-นักศึกษา ผู้ปกครอง อาทิ พันโท แพทย์หญิงกมลพรรณ ชิวพันธุ์ศรี (นายกสมาคมเครือข่ายผู้ปกครองแห่งชาติ) และผู้สนใจ

ผู้เข้าร่วมการทำประชาพิจารณ์เห็นพ้องต้องกันถึงความสำคัญของการที่จะต้อง**บรรจุการวัดศักยภาพความถนัดภาษาต่างประเทศที่ 2** ในการสอบ **ADMISSIONS** ปี 2553 และมีความวิตกกังวลถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นต่อการสร้างทรัพยากรบุคคลของประเทศไทยให้ทัดเทียมนานาประเทศในเวทีโลก เนื่อง

จากในปัจจุบัน ทุกประเทศต่างมีนโยบายให้เยาวชนมีความรู้ภาษาต่างประเทศมากกว่า 2 ภาษา ในขณะที่ประเทศไทยยังไม่มียุทธศาสตร์ด้านภาษาต่างประเทศอย่างชัดเจน ยิ่งไปกว่านั้นพบว่าในขณะนี้ประเทศไทยยังขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาในวงการต่าง ๆ อีกมาก ตัวอย่างเช่น ด้านธุรกิจการค้า ถึงแม้จะมีการใช้ล่าม ก็ไม่แน่ว่าจะได้ข้อมูลที่ต้องการที่ตรงหรือไม่ ทางด้านการทูต ประเทศต่าง ๆ จะจัดส่งนักการทูตที่เชี่ยวชาญภาษาไทยมาประจำการในประเทศไทย แต่มีนักการทูตไทยน้อยคนนักที่จะรู้ภาษาของประเทศที่ตนไปประจำการ

ในการทำประชาพิจารณ์ครั้งนี้ได้มีการร่วมอภิปรายกันอย่างกว้างขวางในประเด็นที่เป็นความเห็นของที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ที่จะไม่บรรจุการวัดศักยภาพภาษาต่างประเทศที่ 2 ในระบบแอดมิชชัน ปี 2553 ดังนี้

ความเห็นของ ทปอ.	ความเห็นจากการประชาพิจารณ์
<p>ผลการวัดศักยภาพภาษาต่างประเทศที่ 2 อยู่ใน GPAX แล้ว</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) มาตรฐานการให้เกรดของแต่ละโรงเรียนไม่เท่ากัน ดังนั้นจะมีความเชื่อมั่นได้อย่างไรว่าคะแนน GPAX จะเป็นตัวสะท้อนศักยภาพภาษาต่างประเทศที่ดี 2) น้ำหนักของคะแนนภาษาต่างประเทศที่ 2 ใน GPAX (ค่าเฉลี่ยผลการเรียนทุกรายวิชา 6 ภาคเรียน) ไม่น่าจะเพียงพอที่จะชี้ศักยภาพและความถนัดทางภาษาต่างประเทศที่ 2 ของนักเรียน 3) การวัดศักยภาพทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ก็มีรวมอยู่ใน GPAX แล้ว แต่ปรากฏว่ายังมีการวัดแยกออกมาเป็น PAT 1 และ PAT 2 ใน ADMISSIONS ปี 2553 อีกด้วย จึงไม่เป็นการยุติธรรมต่อนักเรียนสายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่ได้เลือกเรียนภาษาต่างประเทศที่ 2 ตามความถนัดของตนในชั้นมัธยมปลาย
<p>มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งสามารถจัดสอบภาษาต่างประเทศที่ 2 ได้เอง โดยไม่ต้องเข้าระบบ ADMISSIONS ปี 2553</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) การให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งจัดสอบเอง จะเป็นภาระหนักของนักเรียนและผู้ปกครองที่ต้องไปสอบหลายแห่ง นักเรียนต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก เป็นความเดือดร้อนที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน โดยเฉพาะกับนักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ 2) การที่ภาษาต่างประเทศที่ 2 ไม่อยู่ในระบบ ADMISSIONS ปี 2553 ทำให้ภาษาต่างประเทศที่ 2 ขาดความสำคัญ และนักเรียนขาดแรงจูงใจที่จะเรียน เพราะไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ในการสอบเข้าเรียนต่อระดับอุดมศึกษา

<p>ความเห็นของ ทปอ.</p> <p>การสอบภาษาต่างประเทศที่ 2 ทำให้นักเรียนจากต่างจังหวัดเสียเปรียบนักเรียนในกรุงเทพ ฯ</p> <p>มีความยุ่งยากในการจัดสอบภาษาต่างประเทศที่ 2 เพราะมีหลายภาษา</p>	<p>ความเห็นจากการประชาพิจารณ์</p> <p>คุณสิงห์ทอง ลาภพิเศษพันธุ์ “ก่อนที่จะเป็นทูตได้ เขาเคยมาประจำการในไทยตั้งแต่เป็นเลขานุการโท-เอก รู้จักไทยลึกซึ้ง รู้หมดว่าไทยคิดอย่างไร จะเดินหมากอย่างไร ”</p> <p>1) ข้อเท็จจริงปรากฏว่า มีนักเรียนจากต่างจังหวัดจำนวนมากที่สามารถสอบชิงทุนรัฐบาลฝรั่งเศส ไปศึกษาต่อได้ และสอบเข้าเรียนในคณะวิชาต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยได้ในลำดับต้น ๆ มีผลการเรียนภาษาต่างประเทศที่ 2 ที่พัฒนาอย่างต่อเนื่องในเกณฑ์ดี-ดีมาก</p> <p>2) ข้ออ้างดังกล่าวไม่มีน้ำหนักในการไม่บรรจุการวัดศักยภาพภาษาต่างประเทศที่ 2 ในระบบ ADMISSIONS ปี 2553 เพราะการได้เปรียบ เสียเปรียบ ของนักเรียนในต่างจังหวัดกับนักเรียนในกรุงเทพ ฯ นั้น หากมี ก็ต้องปรากฏในทุกรายวิชา ไม่ใช่เฉพาะภาษาต่างประเทศที่ 2 เท่านั้น</p> <p>ท่านรองฯ วินัย รอดจ่าย “ ไม่เห็นด้วยว่ามีความแตกต่างระหว่างเด็กต่างจังหวัดกับเด็กกรุงเทพ ฯ เพราะ IT มีส่วนช่วยมากแล้ว เคยไปเยี่ยม ชั้นเรียนภาษาในต่างจังหวัด เด็กพูดได้ดีมาก จนน่าแปลกใจ ”</p> <p>คุณสิงห์ทอง ลาภพิเศษพันธุ์ “ ในการสอบแข่งขันภาษาญี่ปุ่นเพื่อค้นหา “เพชรยอดมงกุฎ” จากทั่วประเทศ ปี 2549 นักเรียนที่ได้เหรียญทอง คือ นักเรียนจากโรงเรียนมงฟอร์ต เชียงใหม่ ปี 2550 คือนักเรียนจากจังหวัดนครปฐม ”</p> <p>1) ไม่ควรเอาปัญหาการบริหารจัดการมาเป็นข้ออ้าง ในการตัดโอกาสเยาวชนไทยในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมากกว่า 1 ภาษา (ในขณะที่ประเทศเพื่อนบ้านของไทยบางประเทศ มีนโยบายทางการศึกษาให้เยาวชนรู้ภาษาต่างประเทศอย่างน้อย 2 ภาษา)</p> <p>2) เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในระบบการทำงาน เพื่อให้บรรลุจุดหมายที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ของเยาวชนให้กว้างขวางและลึกซึ้ง</p> <p>3) คณาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศทุกภาษา ยินดีให้ความร่วมมือในการสร้างข้อสอบ</p>
--	--

ผู้ร่วมการเสวนาประชาพิจารณ์ ขอให้ ทปอ. คำนึงถึงผลประโยชน์ของเยาวชน
และประเทศชาติเป็นหลัก และมองผลกระทบในระยะยาวที่จะเกิดขึ้นกับ
ทรัพยากรบุคคลของประเทศ โดยเรียกร้องให้ เพิ่ม PAT 7 การวัด
ศักยภาพภาษาต่างประเทศที่ 2 ในระบบ *ADMISSIONS* ปี 2553
